

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/148/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315203439
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2315203439.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudcov: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci žalobcu: Z. M., nar. XX.XX.XXXX, M. XX, zastúpený advokátom: Mgr. Miroslav Gašparík, Sereď, Podzámska 66, proti žalovaným: 1/ Q. H., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX, 2/ V. H., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX, o zaplatenie 10.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17C 151/2015-126 zo dňa 16. februára 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 17C 151/2015-133 zo dňa 8. marca 2016 vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh zamietol a navrhovateľovi (akt. žalobcovi) uložil povinnosť zaplatiť odporcom (akt. žalovaným) k rukám ich právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 279,39 eur titulom trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie v napadnutej časti trov konania odôvodnil podľa § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré trovy vyčíslil advokát odporcov v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. nasledovne: Predmetom konania bol nárok navrhovateľa o zaplatenie sumy 20 935,67 eura s prísl., bola by základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 270,54 eura; nakoľko ide o zastupovanie dvoch osôb, základná sadzba tarifnej odmeny sa násobí 2, t.j. 270,54 eura x 2, čo je 541,08 eura a následne sa v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zníži o 50%, t.j. na sumu 270,54 eura. Jedná sa o tieto úkony: dňa 30.4.2015 prevzatie veci - 270,54 eur, dňa 6.5.2015 spísanie odporu voči platobnému rozkazu - 270,54 eur, dňa 13.10.2015 účasť na pojednávaní - 270,54 eur, dňa 16.2.2016 účasť na pojednávaní - 270,54 eur, režijný paušál v roku 2015, 3 x 8,39 eura - 25,17 eura; režijný paušál v roku 2016, 1 x 8,58 eura - 8,58 eura spolu 1.115,91 eura. Právny zástupca pravdepodobne omylom pri písaní uviedol predmet konania ako zaplatenie sumy 20 935,67 eura, pričom v danom prípade predmetom konania bolo zaplatenie sumy 10 000,- eur s príslušenstvom. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. je potom vo výške 61,41 eura, pri zastupovaní 2 osôb potom 122,82 eura, ktorá sa v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zníži o 50%, t.j. na sumu 61,41 eura. Za 4 úkony právnej služby potom patrí odmena vo výške 4 x 61,41 eura, t.j. 245,64 eura + režijný paušál za rok 2015 vo výške 25,17 eura a za rok 2016 vo výške 8,58 eura; spolu tak 279,39 eura.

3. Dodatočne súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie, ktorým opravil výrok rozsudku tak, že sa vypúšťa druhý odsek výroku a vkladá sa: Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom k rukám ich právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 1.115,91 eur titulom trov právneho zastúpenia a to 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Opravné uznesenie po citácii § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 8 a § 164 O.s.p. vecne odôvodnil tým, súd pri výpočte náhrady trov konania za právne zastúpenie nesprávne vypočítal základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon, keď pri výpočte vychádzal zo sumy 1000,- eur predmetu konania a nie 10 000,- eur. Vzhľadom na uvedené potom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon je v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 270,54 eura, ako si to právny zástupca vyčíslil (10 000 - 6638,78/1659,70, t.j. 3 x 16,60 + 220,74). Nakoľko ide o zastupovanie dvoch osôb, základná sadzba tarifnej odmeny sa násobí 2, t.j. 270,54 eura x 2, čo je 541,08 eura a následne sa v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zníži o 50%, t.j. na sumu 270,54 eura. Jedná sa o tieto úkony: dňa 30. 4. 2015 prevzatie veci - 270,54 eura; dňa 6. 5. 2015 spísanie odporu voči platobnému rozkazu - 270,54 eura; dňa 13. 10. 2015 účasť na pojednávaní - 270,54 eura; dňa 16. 2. 2016 účasť na pojednávaní - 270,54 eura; režijný paušál v roku 2015, 3 x 8,39 eura - 25,17 eura; režijný paušál v roku 2016, 1 x 8,58 eura - 8,58 eura, spolu 1115,91 eura.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a to výlučne vo výroku o trovách konania. Uviedol, že o priznaných trovách sa dozvedel z napadnutého rozsudku, ktoré bol pripravený znášať tak ako mu bolo priznané avšak pri snahe o ich zaplatenie sa dozvedel, že bolo vydané opravné uznesenie, ktoré priznané trovy zvýšilo na sumu 1.115,91 eur, keďže malo dôjsť zrejme k nesprávosti pri ich výpočte. Odvolateľ nespochybnuje matematický výpočet vzniknutých trov, avšak v tomto prípade sa javí ich celkové priznanie ako prejav neprimeranej tvrdosti zákona voči žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2MCdo 17/2009 z 28. januára 2010. Žalobca ako veriteľ doplatil na nekvalitné spracované listiny spísané notárom JUDr. Michalom Irsákom. Trovy konania nezohľadňujú skutočný stav náročnosti prípadu po stránke dôkazov a odvíjajú sa iba od výšky pohľadávky, ktorá vyplýva z úkonu, ktorý bol vyhodnotený ako absolútne neplatný. Na jednej strane súd vychádza z toho, že všetky skutočnosti sú vzhľadom na absolútnu neplatnosť úkonu neplatné, no na druhej strane priznáva z týchto právne neexistujúcich skutočností nároky a to výlučne v prospech žalovaných a v neprospech žalobcu. Súd vychádza zo žalovanej sumy, ktorú neuznáva ako relevantnú, preto nemohol žalobca o tom dopredu vedieť ako súd vyhodnotí pohľadávku po právnej stránke. Preto podľa názoru žalobcu súd mal vychádzať zo žalovanej sumy iba v prípade, ak by pri výmere súdneho poplatku a pri vyúčtovaní trov malo sa vychádzať zo sumy 99,50 eur podobne, ako je to pri určovacích žalobách. Súd túto skutočnosť nevyhodnotil ani sa nezaoberal posudzovaním tvrdosti zákona. Ak teda pohľadávka neexistuje a základom sa stalo určenie absolútnej neplatnosti úkonu, nemôže sa spravodlivo vychádzať ani zo sumy 10.000,- eur pretože neexistuje platný právny úkon. Takýmto titulom môže byť jedine žalovaná a platná pohľadávka. Neprimeranú tvrdosť žalobca vidí aj v tom, že súd neprihliadol na vysokú výšku súdneho poplatku, sociálnu situáciu žalobcu, ktorý nedal príčinu na začatie konania a ktorý doplatil na neodborne spísané úkony. Súd neprihliadol na osobné, majetkové a zárobkové pomery žalobcu, keď priznal plnú výšku náhrady trov konania. Súd sa spravoval výlučne právnym vyhodnocovaním úkonov a nie dokazovaním. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti rozhodnutia o trovách konania zmenil a rozhodol tak, že žalobcom sa náhrada nepriznáva z dôvodu neprimeranej tvrdosti zákona.

5. K doručenému odvolaniu sa vyjadrili žalovaní prostredníctvom advokáta. S odvolaním nesúhlasia, poukázali na § 142 ods. 1 O.s.p., keď to bol práve žalobca kto podal návrh na začatie konania, on si určil hodnotu sporu, pričom žalovaní od samého začiatku tvrdili, že žiaden dlh voči nemu nemajú, žalobu žiadali zamietnuť. Žalobca absolútne mimo zaužívanú prax namieta, že súd nemal pri určení trov právneho zastúpenia vychádzať zo sumy určenej na základe hodnoty záväzku, ale z hodnoty záväzku po vyhodnotení právneho stavu. Poukázal na § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V konaní bol žalobca zastúpený právnym zástupcom, mal možnosť aj po porade s ním zvážiť, či skutkový a právny stav odôvodňuje podanie návrhu rovnako aj žalovaní splnomocnili právneho zástupcu a na základe výsledkov konania im vzniklo právo na náhradu trov konania. V ďalšej časti poukázali na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvodili, že žalovaní nedali príčinu na začatie súdneho konania. Žalobca ani raz neuvádzal žiadne skutočnosti o jeho osobných majetkových, zárobkových a iných pomeroch, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 150 O.s.p. a na druhej strane žalovaní v konaní všetky rozhodujúce skutočnosti už pri podaní odporu voči

platobnému rozkazu uviedli a zotrávajú na nich až do ukončenia dokazovania. Navrhli preto napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenými osobami (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je v napadnutej časti náhrady trov konania vecne správne a preto je dôvodné ho potvrdiť.

8. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania.

9. Odvolací súd konštatuje, že vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). K dôvodom odvolania odvolací súd uvádza nasledovné:

10. V zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

11. Pri rozhodovaní o priznaní trov konania sa však vždy muselo prihliadať na zásadu uvedenú v ustanovení § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, podľa ktorého ustanovenia súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania bol povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania (stranou). Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (strany) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník (strana) má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (uznesenie NS SR sp. zn. 4 M Cdo 21/2009 z 25.2.2010).

12. Už právoplatnou časťou napadnutého rozsudku vo veci samej súd prvej inštancie návrh zamietol.

13. Vo vzťahu k žalovaným súd prvej inštancie správne konštatoval ich plný úspech a preto im dôvodne priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu od neúspešného žalobcu.

14. Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo potrebné žalovaným náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať.

15. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, vychádzajúc z viazanosti uplatnenými odvolacími dôvodmi, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti náhrady trov konania v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Žalovaní majú voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaní boli v odvolacom konaní v celom rozsahu

úspešní a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne im náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).